

Arrest

nr. 225 584 van 2 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Avenue de Fidevoeye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 2 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Shushice en de Albanese nationaliteit te bezitten.

Op 13 april 2009 was uw broer A. (...) de hele dag op café geweest met J. L. (...) en B. X. (...) in het dorp Lubonje. Ze kwamen 's avonds dronken terug thuis. Uw vader kwam naar buiten en vroeg hen naar binnen te komen omdat ze dronken waren. J. (...) en B. (...) wilden weggaan omdat ze ruzie hadden gemaakt met uw broer A. (...) op weg naar huis. Toen uw vader aan het praten was met J. (...) en B. (...), is A. (...) naar de boerderij gegaan en heeft daar een Kalasjnikov genomen. Uw broer is beginnen schieten en vermoordde daarbij uw vader en B. X. (...). J. L. (...) en uw moeder raakten daarbij gewond. De politie en de ambulance kwamen ter plaatse. De slachtoffers werden naar het

ziekenhuis gebracht en A. (...) werd meegenomen naar het politiecommissariaat. U was op dat ogenblik bij uw oom in het dorp Lezhan. U vernam het nieuws van op de televisie en ging met uw ooms onmiddellijk naar het ziekenhuis. In het ziekenhuis spraken uw ooms met de familieleden van B. (...) en van J. (...). Ze weigerden met uw ooms te spreken. Jullie gingen naar het dorp waar jullie de begrafenis van uw vader hielden. Uw ooms gingen nadien onmiddellijk bij de familieleden van de slachtoffers om verzoening te vragen, maar ze aanvaardden jullie verzoeningspoging niet. Ze zeiden dat 'bloed per bloed moet gaan' en dat ze geen verzoening wilden. Nadien verhuisden jullie van Vlorë naar het dorp Lezhan omdat een verder verblijf in Vlorë voor jullie risico's met zich meebracht. In deze periode probeerden uw ooms driemaal de familie van de slachtoffers te contacteren en verzoening te vragen maar deze wilden zich niet verzoenen. Later werd uw broer tot 21 jaar gevangenisstraf veroordeeld. Nadien is dat teruggebracht tot 14 jaar. Uw broer A. (...) zit zijn straf momenteel nog steeds uit.

In 2012 keerden jullie terug naar Vlorë omdat jullie dachten dat de situatie rustig geworden was. In die periode huwde uw broer D. (...). In december 2014 werd uw broer D. (...) onder vuur genomen door twee mannen in een zwarte wagen, toen hij een geneesmiddel ging halen voor zijn dochter in de wijk 24 mei in Vlorë. Uw broer kreeg hierbij twee kogels in het linkerbeen. Na dit incident keerden jullie terug naar het dorp Lezhan. In maart 2015 vluchtte D. (...) naar België. Op 10 feb 2018 vluchtte uw moeder naar België. U was van plan samen met haar Albanië te verlaten maar werd tegengehouden in de luchthaven van Tirana omdat u volgens de ambtenaar niet voldeed aan de criteria om naar het buitenland te reizen hoewel u voldoende geld op zak had.

U verliet Albanië op 27 september 2018 en reisde legaal met uw eigen paspoort naar België, waar u op 29 september 2018 aankwam. Op 3 oktober 2018 diende u bij de Belgische asielinstanties een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u vermoord te worden door de familie van B. X. (...) en door J. L. (...). Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende originele documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, het dossier rond de moord op uw vader, het gerechtelijk dossier van uw broer A. (...) en een informatiefiche van de politie van Namen d.d. 06.11.2018 waarin uw broer D. (...) en u lieten optekenen dat J. L. (...) jullie wilt vermoorden en zich momenteel in Rijsel, Frankrijk bevindt om jullie te zoeken. Daarnaast legt u een kopie neer van een attest van dr. C. M. (...) d.d. 29.12.2016 waarin zij attesteert dat D. (...) twee littekens van kogelwondes heeft in zijn rechterbeen. Uw broer D. L. (...) (O.V. 8.042.498) en diens echtgenote verzochten België voor het eerst om internationale bescherming op 25 maart 2015. Uw broer gaf aan het slachtoffer te worden van wraakacties nadat jullie broer A. (...) op 13 april 2009 B. X. (...) gedood had en J. L. (...) verwond had. Inzake zijn eerste verzoek nam het CGVS een weigeringsbeslissing omdat er bezwaarlijk gesproken kon worden van een bloedwraak (gjakmarrja) en omdat hij niet aannemelijk had gemaakt over geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden in Albanië te beschikken. Op 19 januari 2016 diende D. (...) een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) tegen de weigeringsbeslissing van het CGVS. Deze beslissing werd op 25 mei 2016 integraal bevestigd door de RvV. Op 1 augustus 2016 diende hij een tweede verzoek om internationale bescherming in waarbij hij zich integraal beriep op de motieven zoals uiteengezet tijdens zijn eerste verzoek. Hij verklaarde te vrezen door de families X. (...) en L. (...) vermoord te worden. Aangezien hij geen elementen aanbracht die een ander licht konden werpen op de uitkomst van zijn eerste verzoek, werd zijn tweede verzoek op 31 augustus 2016 niet in overweging genomen door het CGVS. Zijn beroep hiertegen bij de RvV werd op 3 november 2016 verworpen. Op 16 december 2016 diende hij een derde verzoek in. Hij verklaarde na zijn tweede verzoek naar Zweden te zijn uitgeweken vanwaar hij na het indienen van een verzoek om internationale bescherming naar België werd teruggestuurd. Hij beriep zich in het kader van zijn derde verzoek opnieuw op de motieven zoals uiteengezet in het kader van zijn eerste verzoek. Hij herhaalde de families X. (...) en L. (...) te vrezen. Hij voegde hieraan toe op 25 november 2014 door onbekenden op straat te zijn beschoten. Hij diende naar aanleiding hiervan geen klacht in bij de politie. Dit verzoek nam het CGVS op 6 januari 2017 niet in overweging omdat D. (...) zich louter beperkte tot een verwijzing naar asielmotieven die hij in het verleden had uiteengezet en omdat hij niet aangetoond had dat hij geen aanspraak kon maken op nationale bescherming. Naar aanleiding van de beschieting waarvan hij het slachtoffer werd had hij immers geen klacht ingediend. Zijn beroep hiertegen werd door de RvV verworpen. Op 9 maart 2018 verzocht D. (...) samen met zijn echtgenote een vierde keer om internationale bescherming. Uw moeder, S. L. (...) (O.V. (...)), diende diezelfde dag voor het eerst een verzoek om internationale bescherming in omwille van de bloedwraak met de familie X. (...). Uw broer herhaalde dat de families X. (...) en L. (...) nog steeds op bloedwraak belust zijn. Dit vernam hij via uw tante, de zus van uw moeder, die haar dit in november 2017 verteld heeft. Dit verzoek nam het CGVS op 30 april 2018 wederom niet in overweging omdat D. (...) zich louter beperkte tot een verwijzing naar asielmotieven die hij in het verleden had uiteengezet en omdat hij niet aangetoond had dat hij geen aanspraak kon maken op nationale bescherming. Naar aanleiding van de beschieting waarvan hij het slachtoffer werd had hij immers geen klacht ingediend. Zijn beroep hiertegen werd door de RvV

verworpen. Op 30 april 2018 verklaarde het CGVS het verzoek om internationale bescherming van uw moeder kennelijk ongegrond omdat er geen geloof gehecht kon worden aan het conflict met de familie X. (...) dat zou voortgevloeid zijn uit de feiten die zich voordeden op 13 april 2009, zij daarnaast geen concrete problemen aanhaalde met J. L. (...) of diens vader en zij bovendien niet aantoonde dat zij geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Deze beslissing werd door de RvV integraal bevestigd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Hoewel het CGVS de gebeurtenissen van 13 april 2009, waarbij uw broer A. (...) uw vader en B. X. (...) doodde en uw moeder en J. L. (...) verwondde, niet in twijfel trekt, kan er geen geloof gehecht worden aan het conflict dat hieruit zou ontstaan zijn met de familie X. (...) en met J. L. (...).

In het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw broer D. L. (...) (O.V. (...)) en diens echtgenote haalde het CGVS onder meer aan dat het geloof in de (bloed)wraak tussen uw familie en de familie X. (...) ondermijnd werd doordat i) uw broer erg weinig informatie had over de betrokkenen binnen de familie X. (...), ii) uw broer geenszins een opgesloten leven leidde in overeenstemming met zijn vrees, iii) jullie ooms die volgens jullie broer evenzeer geïsoleerd werden door de familie X. (...) allerminst een geïsoleerd leven leidden iv) en de verklaringen van uw broer dat hij na de mislukte initiële verzoeningspoging geen verdere verzoeningspogingen ondernam omdat hij deze nutteloos achtte niet in overeenstemming te brengen vielen met een bloedwraaksituatie (zie administratief dossier). In haar arrest van 25 mei 2016 bevestigde de RvV alle motieven van het CGVS (zie administratief dossier).

Er dient vastgesteld te worden dat uw broer D. (...) nergens in zijn eerste verzoek om internationale bescherming een vrees ten aanzien van of concrete problemen met J. L. (...) aanhaalde (notities van het persoonlijk onderhoud D. (...) CGVS, d.d. 03.12.2015; vragenlijst CGVS D. (...), d.d. 27.03.2015).

In het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw moeder, S. L. (...) (O.V. (...)), motiveerde het CGVS uitgebreid dat er geen geloof gehecht kon worden aan het conflict met de familie X. (...) omwille van i) de tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen de verklaringen van uw moeder en van D. (...) over het aantal verzoeningspogingen tussen jullie familie en de familie B. (...) en over wie van jullie familie aanwezig was bij de eerste verzoeningspoging, ii) de vage en tegenstrijdige verklaringen van uw moeder en uw broer over wie van de familie X. (...) precies betrokken was bij het conflict, iii) de weinig precieze verklaringen van uw moeder over wie van jullie familie geïsoleerd wordt in het conflict, iv) de vaststelling dat D. (...) het incident waarbij hij geraakt werd door twee kogels in december 2014 niet te vermelden in het kader van zijn eerste en tweede verzoek om internationale bescherming, v) de tegenstrijdige verklaringen van uw moeder en uw broer over wat de precieze aanleiding was geweest voor de vlucht van uw broer uit Albanië in maart 2015, vi) de weinig gedetailleerde en weinig overtuigende verklaringen van uw moeder over haar leven in 'opsluiting' sinds 2009, vii) de tegenstrijdigheid die werd vastgesteld in de verklaringen van uw broer en uw moeder over waar uw moeder woonde sinds het incident waarbij D. (...) beschoten werd, viii) de vaststelling dat jullie terugkeer naar Vlorë in 2012 naar aanleiding van plaatsgebrek bij uw oom N. (...) in Lezhan om opnieuw varkens te hoeden in Vlorë niet in overeenstemming te brengen valt met jullie beweerde vrees en levensstijl, ix) de ongeloofwaardige redenen die uw moeder geeft waarom zij niet samen met D. (...) Albanië verlaten heeft in 2015 (zie administratief dossier).

Evenmin haalde uw moeder enige concrete problemen aan met J. (...) of zijn vader, de vage verklaringen die zij aanhaalde over de bedreigingen die J. (...) in 2009 geuit zou hebben 'in het ziekenhuis' of 'in het dorp' daargelaten waardoor het CGVS besloot dat J. (...) noch zijn vader voor uw moeder een bedreiging vormden (zie administratief dossier).

Deze motivering werd door de RvV integraal bevestigd in haar arrest van 25 januari 2019 (zie administratief dossier).

Bovenstaande vaststellingen op zich nopen tot de conclusie dat er geen geloof gehecht kan worden aan de bloedwraken met J. L. (...) en de familie X. (...) waarin u, D. (...) en uw moeder zich zouden bevinden ten gevolge van de gebeurtenissen van 13 april 2009.

Deze conclusie wordt verder versterkt door bijkomende tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw verklaringen en de verklaringen van D. (...) of uw moeder. Zo dient opgemerkt te worden dat

uw verklaring dat de bloedwraak uitgesproken werd door de vader en de broers van B. X. (...) (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS E. (...), d.d. 24.01.2019, p. 14) tegenstrijdig is met D.'s (...) verklaring dat een oom van B. X. (...), genaamd Di. (...), de bloedwraak had uitgesproken (CGVS D. (...), p. 12). Vervolgens maakt ook u in tegenstelling tot D. (...) geen melding van enige incidenten die D. (...) zou meegemaakt hebben sinds hij beschoten werd in december 2014 (CGVS E. (...), p. 12-13). Nochtans verklaarde D. (...) dat een incident in maart 2015, waarbij twee gemaskerde mannen hem vroegen in te stappen in een wagen, zijn directe vluchtaanleiding vormde (CGVS D. (...), p. 15). Ook uw verklaringen over de verschillende verzoeningspogingen die uw familie zou ondernomen hebben, met name onmiddellijk na de gebeurtenis van 13 april 2009, 6 maanden later en een jaar later (CGVS E. (...), p. 13-14) en uw verklaring dat uw ooms u en uw broer steeds meteen na de verzoeningspoging informeerden over het verloop ervan (CGVS E. (...), p. 15), zijn tegenstrijdig met D.'s (...) verklaringen dat er slechts één verzoeningspoging ondernomen werd door uw familie, net na de gebeurtenissen (CGVS D. (...), p. 14). Tot slot is uw verklaring sinds december 2014 tot aan uw vertrek uit Albanië in Lezhan gewoond te hebben en steeds samen met uw moeder gewoond te hebben en samen met haar verhuisd te zijn (CGVS E. (...), p. 5) tegenstrijdig met de verklaring van D. (...) dat uw moeder en u in Vlorë woonden op datum van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 03.12.2015 (CGVS D. (...), p. 4,5).

De vaststelling dat u erg vaag blijft met betrekking tot de vraag wie van uw familie precies door J. (...) geïdendeerd wordt, haalt het geloof in uw vrees voor J. (...) verder onderuit. U stelt dat u en uw broer geïdendeerd worden maar kunt niet met zekerheid zeggen of de kinderen van uw broer of uw moeder door J. (...) geïdendeerd worden (CGVS E. (...), p. 17). Nochtans zouden de L.'s (...) gezegd hebben dat 'de hele familie' geïdendeerd werd en gingen uw ooms driemaal langs bij J. (...) (CGVS E. (...), p. 16-17). Dienaangaande dient herhaald te worden dat, hoewel u verklaart dat u en uw broer door J. (...) geïdendeerd worden, uw broer op geen enkel moment in zijn eerste verzoek om internationale bescherming een vrees voor J. (...) of concrete incidenten met J. (...) aanhaalde. Indien uw familie werkelijk door J. L. (...) geïdendeerd werd sinds 2009 mag verwacht worden dat D. (...) dit in zijn eerste verzoek om internationale bescherming zou aangehaald hebben. U oppert dat de tolk dit misschien niet vertaald had (CGVS E. (...), p. 20). Deze verklaring kan niet weerhouden worden daar de raadsman van uw broer in haar verzoekschrift in het kader van het beroep tegen de beslissing van het CGVS hier geen melding van maakt. U stelt dat in het gerechtelijk dossier dat u neerlegt ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming (stukken 2 en 3) vermeld wordt dat jullie in een bloedwraak zitten met J. (...) (CGVS E. (...), p. 20). U laat echter na om zoals door het CGVS gevraagd de relevante bladzijden/paragrafen aan te duiden en aan het CGVS te bezorgen na uw persoonlijk onderhoud (CGVS E. (...), p. 25). Opvallend genoeg blijkt u plots minder zeker van uw stuk of het feit dat uw familie in een bloedwraak zit vermeld wordt in de gerechtelijke documenten. U verklaart dat het kan zijn dat het niet in het dossier staat dat de families van de slachtoffers bloedwraak wilden nemen (CGVS E. (...), p. 25-26).

Er dient vervolgens opgemerkt te worden dat uw gedrag niet in overeenstemming te brengen is met uw vrees gedood te zullen worden door J. L. (...) of de familie X. (...). Hoewel u verklaart sinds april 2009 voor uw leven te vrezen (CGVS E. (...), p. 13, 16-17) verbleef u maar liefst tot 27 september 2018 in Albanië (CGVS E. (...), p. 11). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat jullie 'wachten om de zaak te regelen' (CGVS E. (...), p. 24), hetgeen een bizarre en passieve houding is daar uw familie slechts drie verzoeningspogingen ondernam, respectievelijk één dag, zes maanden en één jaar na de gebeurtenissen op 13 april 2009 (CGVS E. (...), p. 13-14). U beroept zich net als uw moeder op haar gezondheidstoestand om te verklaren waarom zij en u in maart 2015 niet samen met D. (...) het land verlieten (CGVS E. (...), p. 18), hetgeen zoals eerder werd aangehaald reeds ongeloofwaardig bevonden werd in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw moeder. Daaraan voegt u toe dat jullie hoopten dat de zaken in de goede richting zouden evolueren met betrekking tot de families van de slachtoffers zonder evenwel concreet te duiden waarop deze hoop gestoeld was (CGVS E. (...), p. 18, 20). Gezien u en D. (...) evenzeer geïdendeerd zouden geweest zijn in het kader van de twee bloedwraaken is het erg bevreemdend dat op het ogenblik dat D. (...) besloot het land te ontvluchten uit vrees voor zijn leven, u en uw moeder besloten in het land te blijven omdat jullie hoopvol waren dat het conflict de goede richting zou uitgaan. Dat D. (...) enkele maanden eerder in december 2014 onder vuur genomen werd door twee onbekenden en jullie vermoedden dat de familie X. (...) en/of L. (...) hierachter zat (CGVS E. (...), p. 7-8) maakt uw optimisme des te frappanter. Evenmin kan er geloof gehecht worden aan uw verklaringen op 10 februari 2018 geprobeerd te hebben het land te verlaten samen met uw moeder maar tegengehouden geweest te zijn in de luchthaven (CGVS E. (...), p. 12, 18). Uw verklaringen omtrent de precieze reden waarom u verhinderd werd samen met uw moeder te vertrekken blijven erg aan de oppervlakte. U verklaart dat u 'zagezegd geen reguliere documenten had'. Gevraagd wat er precies niet in orde geweest zou zijn met uw documenten, zou men geantwoord hebben dat u niet voldeed aan de criteria om naar het buitenland te reizen. Gevraagd aan

welk criterium u niet voldeed, antwoordt u dat u voldoende geld bij had, maar dat dat de uitleg was van de ambtenaar. Nogmaals gevraagd wat de precieze uitleg hieromtrent was van de ambtenaar antwoordt u opnieuw erg vaag dat u niet voldeed aan de criteria. U verklaart tot slot niet op de hoogte te zijn van aan welk criterium u (zagezegd) niet voldeed (CGVS E. (...), p. 18-19). Van iemand die omwille van een vrees voor zijn leven het land tracht te verlaten, mag verwacht worden dat hij preciezere antwoorden kan formuleren over de reden waarom hij niet toegestaan werd het land te verlaten. Tevens zijn uw verklaringen in die periode een 'ondergedoken' leven te leiden waarbij u opgesloten zat in 'de omgeving van het huis van uw ooms' (CGVS E. (...), p. 12-13, 15) moeilijk in overeenstemming te brengen met uw verklaringen een varkensboerderij gehouden te hebben toen u in Vlorë woonde (CGVS E. (...), p. 5-6), uw verklaringen na de gebeurtenissen naar Lezhan verhuisd te zijn omdat wonen in Vlorë risico's met zich meebracht en in 2012 teruggekeerd te zijn naar Vlorë na verschillende vergeefse verzoeningspogingen omdat jullie dachten dat de situatie rustiger geworden was (CGVS E. (...), p. 12-13) en uw verklaringen dat u 'gewoon' een paspoort bent gaan aanvragen en ophalen bij de politie van Vlorë in oktober 2016 'om het te hebben' zonder dat u van plan was naar het buitenland te reizen (CGVS E. (...), p. 9).

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld daar er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen geïsoleerd te worden door de familie X. (...) en J. L. (...) in het kader van twee bloedwraken naar aanleiding van de gebeurtenissen van 13 april 2019.

De documenten die u heeft neergelegd vermogen de appreciatie van het CGVS niet te veranderen. Uw identiteitskaart en paspoort tonen enkel uw identiteit en nationaliteit aan, dewelke in deze beslissing niet in vraag gesteld worden. De gerechtelijke dossiers ondersteunen de gebeurtenissen die zich voordeden op 13 april 2019, dewelke an sich evenmin in vraag gesteld worden. Het medisch attest betreffende de littekens van uw broer, kan geenszins de omstandigheden waarin uw broer deze littekens opliep aantonen. De informatiefiche van de politie van Namen werd opgesteld op basis van uw en uw broers verklaringen. Het gesolliciteerde karakter ervan ontnemt het stuk van elke bewijswaarde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het beginsel van een gezond administratief beleid dat wil dat elke beslissing rust op legitieme en wettelijk toelaatbaar redenen", van "het beginsel dat het bestuur moet oordelen, rekening houdend met alle elementen van de zaak", van "het beginsel van behoorlijk bestuur" en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens meent zij dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. X; RvS 15 februari 2007, nr. X). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Wat betreft het betoog van verzoekende partij in haar verzoekschrift dat verwerende partij haar beslissing grondt op de verzoeken om internationale bescherming van haar broer en haar moeder en zich beperkt tot een algemene en niet-persoonlijke motivering, bemerkt de Raad dat, aangezien uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij omwille van dezelfde redenen haar land heeft ontvlucht als haar familieleden, met name het beweerde conflict met de familie X. en met J. L. nadat haar broer op 13 april 2009 haar vader en B. X. doodde en haar moeder en J. L. verwondde, verwerende partij dienstig kan verwijzen naar de beslissingen die werden genomen in het kader van de verzoeken om internationale bescherming van haar familieleden, waarbij reeds geoordeeld werd dat geen geloof kon worden gehecht aan het feit dat er na deze gebeurtenissen een conflict zou zijn ontstaan met de familie X. en met J. L. Bovendien wijst de Raad erop dat verwerende partij zich geenszins heeft beperkt tot het verwijzen naar de beslissingen die werden genomen in het kader van de verzoeken om internationale bescherming van haar familieleden, maar dat uit de motivering van de bestreden beslissing daarentegen blijkt dat verwerende partij ook de verklaringen van verzoekende partij zelf en de door haar bijgebrachte stukken heeft onderzocht. Door verwerende partij wordt echter vastgesteld dat de verklaringen van verzoekende partij, gelet op de vastgestelde tegenstrijdigheden met de verklaringen van haar familieleden, de vastgestelde vaagheden aangaande essentiële elementen van het asielrelaas en de vaststelling dat het door haar gestelde gedrag niet in overeenstemming te brengen is met haar vrees gedood te zullen worden door J.L. of de familie X, een loutere bevestiging vormen van het ongeloofwaardig karakter van het door haar en haar familieleden voorgehouden asielrelaas en dat ook de bijgebrachte documenten niet van aard zijn de appreciatie dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden conflict met J. L. en de familie X. in een ander daglicht te stellen. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen afdoende argumenten aanhaalt die deze vaststellingen kunnen weerleggen of verklaren.

2.2.4. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen en de verklaringen van D. of haar moeder met concrete argumenten te weerleggen of te verklaren. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

2.2.5.1. Inzake de vaststelling van verwerende partij dat verzoekende partij erg vaag blijft met betrekking tot de vraag wie van haar familie precies door J. gevisieerd wordt, bemerkt verzoekende partij dat het moeilijk is om te weten wie gevisieerd wordt temeer nu bij de klassieke vendetta de vrouwen en kinderen niet werden gevisieerd, terwijl in een moderne vendetta deze ook gevisieerd (kunnen) zijn. Verzoekende partij stelt dat haar hele familie wordt bedreigd en niet een specifieke persoon.

2.2.5.2. De Raad bemerkt evenwel dat *in casu* verzoekende partij zelf aangaf dat haar ooms drie keer langs geweest zijn bij J., waardoor wel degelijk verwacht mag worden dat verzoekende partij meer informatie zou hebben over wie precies in de bloedwraak geïsoleerd wordt en of ook de kinderen van haar broer en haar moeder geïsoleerd worden. Deze vage verklaringen ondergraven verder de door verzoekende partij voorgehouden vrees voor J.

2.2.6.1. Betreffende de motivering in de bestreden beslissing dat haar gedrag niet in overeenstemming te brengen is met haar vrees gedood te zullen worden door J. L. of de familie X, aangezien zij maar liefst tot 27 september 2018 in Albanië is gebleven, zonder hiervoor een afdoende verklaring te kunnen geven, en verder ook moet worden vastgesteld dat haar bewering ondergedoken te hebben geleefd tegengesproken wordt door haar andere verklaringen over het leven dat zij er leidde, stelt verzoekende partij *“dat het feit dat verzoeker tot 27 september 2018 is gebleven niet van aard is om zijn vrees in twijfel te trekken”, “dat verzoeker altijd verplicht was om zich te verbergen en dat hij altijd in angst leefde”, “(d)at hij ALBANIË later verliet omdat hij op een verzoening met de families hoopte” en “(d)at het gegeven dat verzoeker zo lang wachtte alvorens te vertrekken integendeel aantoont dat de bedreiging steeds aanwezig was evenals de vendetta, ondanks zijn hoop op verzoening”.*

2.2.6.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij met bovenstaand verweer blijft steken in het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder desbetreffende motivering in de bestreden beslissing, waarin reeds rekening werd gehouden met deze verklaringen van verzoekende partij, afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is geenszins dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2.7. Daar waar verzoekende partij nog verwijst naar het door haar bijgebrachte gerechtelijk dossier naar aanleiding van de moord door haar broer op haar vader en B. X. en stelt dat dit element niet in twijfel getrokken kan worden, wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing gemotiveerd wordt dat de gebeurtenissen van 13 april 2009, waarbij de broer van verzoekende partij, A., haar vader en B. X. doodde en haar moeder en J. L. verwondde, niet in twijfel worden getrokken, doch dat echter geen geloof kan worden gehecht aan het conflict dat hieruit zou zijn ontstaan met de familie X. en met J. L.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij nog verwijst naar algemene informatie over het fenomeen bloedwraak in Albanië en benadrukt dat dit een reëel probleem is in Albanië (bijlagen 4, 6-9 van het verzoekschrift), wijst de Raad er evenwel op dat de loutere verwijzing naar de algemene toestand in haar land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X).

2.2.9. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.10. Waar verzoekende partij nog opwerpt dat zij geen bescherming kan genieten van haar nationale autoriteiten en in dit verband als bijlage bij haar verzoekschrift informatie voegt waaruit moet blijken dat de Albanese autoriteiten niet bij machte zijn bescherming te bieden aan families die het slachtoffer zijn van een vendetta (bijlagen 2-3 en 5-8 en 10), oordeelt de Raad dat dit verweer niet dienstig is daar verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat haar familie verwickeld is in een conflict met de familie X. en met J. L. Enige bescherming desbetreffend is derhalve niet aan de orde.

2.2.11. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.12. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Albanië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.13. Ter terechtzitting legt verzoekende partij nog “*een document van de directie van de politie van de staat Albanië en vertaling*” neer. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij enkel een vertaling bijbrengt en nalaat het originele Albanese document bij te brengen. Door verzoekende partij wordt dan ook geen document bijgebracht dat van aard is de door haar voorgehouden problemen aan te tonen.

2.2.14. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 16 en 17), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 24 januari 2019 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.15. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.16. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT